

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५६०

Title कात्यायन स्नान सूत्र.
निरूपण

Author श्री कर्कषाचार्यः

Extent १७ Age ५

Subject सूत्र पद्धतिः

कात्यायन स्नान सूत्र निरूपणम्

४५६०

लं. ३

२२५

धर्म

२२५

५

मंस सा १८०

~~विश्रप्रपागस्पेदं पुस्तकं~~

॥ उत्तमः श्रीपुंटा राजाय नमः ॥ अथातो नित्यस्नानं ॥ अथ शौचं कर्म स्ना-
 तं क्रिया विधनानंतरं घृतस्नातान् पूर्विकाः क्रियाः अतो हेतोर्नित्यं सं-
 ध्योपासनपंचयज्ञादिनिमित्तक्रियानुष्ठानाधिकारः तत्संपादकत्वे-
 नावश्यकं । स्नानं बहिः सर्वगजलसंयोगो विधास्यत इति सूत्रशेषः ॥
 तस्नानं कुत्र विधेयमिति चेत्तायामाह ॥ नद्यादौ ॥ नदी आदिः प्रथमा-
 मुख्याय स्पृश्यानाधिकारणस्य देवत्वात् तत उगमस्यो गत्रैकैदप्रस्त्व
 णादेव तत्रिमजलाशयस्य सनप्रादिसंस्मिन्नद्यादौ ॥ तत्रिमेपि जला-
 शये स्नानं कुर्यादिति यावत् ॥ तत्र नदी कुलद्वयांतर्गतयो जनाधिक-
 त्र ५ नागप्रवाहसलिलानदीशद्वेन लोकप्रसिद्धिः । देवत्वात्तो देवनि-
 र्मितत्वेन प्रसिद्धः । बलदूरः त उगोगया लोत्नप्रवृत्तिः । सखउत्तरार्कदं
 उरवातादि ॥ गत्रैवो जनन नो गत्रातिजलप्रवाहद्वयो गाक्षोऽशोषो

जलराशिस्थितः। प्रस्वराणां पर्वतादेः स्वतः प्रवृत्तो निर्जरः अतस्त्रिमासं
नवेसं नवेपंचमृत्तिपिंडोद्धरणपूर्वकं तस्मिन्नेपि स्नायात्। एवं स्नानंतदधि
करणं वानुविधायेदनां स्नानोपकरणमाह। मृजे मय कशतिलसुमनस
ग्राह्यानीयम्यदं शुबिदेशास्त्रांशकं राशमादिरहितां ग्राह्यवृत्तं हवत्मी।
ककदमवर्जितां गोमयं च अरोगादिगतां शतत्। कुशां श्रयवांश्च शुबिदे
त्रसं न वात्। तिलां श्रयाम्पानारण्यान्वा। सुमनसपुष्पाणि सुगंधिनिर्ग
धुयगंधिनि बिद्धवर्जितानि शतपत्र नृतानि विल्वतुलसीप्रभृतिनिप
त्राणि वा। उदकां तंगत्वा। शुबौ देशे स्थाप्य। उदकस्य पूर्वोक्तस्य नद्या
दिसंबंधिनोत्तंसमापंगत्वा प्राप्य। तत्रापद्वयारहिते प्रक्षालिते शुबौ शु
द्धे देशे वस्त्राद्यं ताहितायां तृमौ स्थाप्य निधाय। मृदानि असमासे पिडा
वाः अशशुंदसः॥ कंदो व कस्तुराणि कवयः कुर्वन्ताति कथनात्। प्रक्षा
त्यपाणि पादं। प्रक्षाल्य मृदान् लेन हस्तयित्वा पाणिं च पादौ च पाणि

पादं प्राचूर्या सनागा नामिति सूत्रेण एकवचनं दृष्टव्यम् । अर्चितत्वाच्च पादोः
सर्वत्रिपादाः । तेन विशेषद्विगुणपादोपक्रमं पादौ प्रहृत्य तथैव पाणी प्रहृता
लयेत् ॥ ननु पाठक्रमेण । ऊशोपग्रहो बद्धशिखि नित्यं यज्ञोपवीतीत्या
वंम्प । वामहस्तावस्थितमुपग्रहः । सव्यहस्तो धृतयेन ऊशोयं स उपग्रहः ।
सर्वत्रग्रहेण यवित्रमुपलभ्य दृष्टव्यम् । सव्यः सोपग्रहो कार्येदिदं द्विगुणः स यवि
त्रकः इति स्मृतेः । तेनानन्तरं गर्तसाग्रभादेशमात्रदर्शनं दत्त्वात्मकपवित्रालं
तद्विगुणहस्तव ऊशोपग्रहान्वितसव्यहस्तः सन् ॥ बद्धशिखी चूडास्था
स्ति बद्धशिखी यज्ञोपवीतिब्रह्मस्तत्रमस्यास्तीति यज्ञोपवीतिः । स दोष
वीतिनास्ताव्यं सदा बद्धशिखेण त्विति बद्धशिखी यज्ञोपवितित्वे प्राप्ते स्ना
नान्तरे केशबंधमत्राय निवृत्त्यर्थं ययस्नेतस्पर्शनां स्नान एकवक्त्राः प्रा
चीनावीतिन इति सूत्रकारस्मरणं तत्र स्नानान्तरे द्विवक्त्रं तामज्ञापकं य
तोऽप्युविस्पर्शनादिनिमित्तस्नाने सवासाः स्नायादिति विधिना प्रेतस्य ॥ २ ॥

शिनाम पिसवैलस्नानप्राप्तौञ्जनेकवस्त्रंपरिसंख्यानाथं च न तु नित्य
 स्नादिद्विवस्त्रताज्ञापकं । यतो निष्पीड्यस्नानवस्त्रस्यैकवचनमाह । याज्ञ
 वल्क्यः । कोपि निष्पीड्यस्नानवस्त्रं तु इति स्नानं द्विवस्त्रस्यैकत्वं सस्मरे । अ
 तोयज्ञोपवीतिं पुनर्ब्रूयन् उत्तरीयमुदासार्थं । तस्मान्नैमित्रिस्नात्रेनैक
 वस्त्रतानिवद्धेदिति निश्चितं । मृतके वित्तुनद्युक्तं । आर्द्धमेकं च वसनं पश्चि
 दध्यात् । कथंचतेति पुरुषस्य सर्वदेकवस्त्रनिषेधश्च यक्षरणास्पनियमा
 त्स्नानकालेन तत्परित्यागे प्रमाणज्ञावात् । सवस्त्रो हस्ते हस्तौ च वचनं द्विती
 यप्राप्तेः पर्यन्तं न न स्नानं प्रति दैकवस्त्रस्य प्राप्तितात् । स्नानानंतरं न ग्रात्रमुत्सृ
 ज्यानुशिरोविधुनुपात् । न वा सोविधुन्यात्तोत्तरीयविपर्यासं कुर्यादिति सं
 ख्यापनहारातवैवनात् । वस्नानकाले द्विवस्त्रनियमात् । नैकवस्त्रः स्ना
 यादिति वचनाच्च । वासो निश्चितिवचनं बहुत्वनद्विवस्त्रस्नानं वस्त्रमिवै
 कत्वमविवक्षितयज्ञोपवीतिं त्वनुवादेनोत्तरवस्त्रनिषेधेऽप्यर्थं तस्माद्

तैत्रयस्ववतैवस्नातवां। ग्रावमपयया। ग्रावमनंतत्वा। उरु० हीतिनोयमा
 मं ग्रावर्तयेद्येशतमिति॥ उरु० शीही सनयात्त वातोयंजलं ग्रांमं ग्राजि
 मुखी रत्नयेते शतंमिति ग्रांनया वातितोयं दक्षिणाहस्ते प्रदक्षिणमावर्तये
 त्। स्नतदा लोडयेत्। सुमित्रियान इत्यपोजलिमादाय धुमित्रिया इति द्वेष्यं
 प्रतिनिषिंचेत्। सुमित्रियान इति यजुषा न्यपामंजलिना करयुटद्वये
 नाप। उच्छ्रुत्य। धुमित्रियास्तस्मै संवितियजुषा द्वेष्यं शत्रुं प्रति निषिंचेत्। श
 त्रुं मे न साध्यात्वा न्तरमौ निषिंचेद्विपर्यः। जनानि संहितस्तृत्तरस्यां दिशि
 द्वेष्यान्तावेकामादा रिष्टवर्गध्यात्वा उत्तरस्यां दिनिषिंचेत्। एकया शिरो द्वाभ्यां
 नानिः। कटिवस्मरुः जंघेवरणौ करौ मृदा त्रिखिः प्रक्षाल्य। कटिना स्नेरधः।
 पृष्ठवंशस्पैव समंतात्। तस्या धोनागं वस्ति। युगमेष्टयो रंतरालं ऊरुवस्ति
 तो। अधस्ता ह्यानुपर्यंतौ जंघे जानुनो रधस्ता दुफपर्यंतौ चरणौ गुल्फे त्का
 तौ धस्ता रत्नमन्निपादौ। करौ मणिवंधारस्यांतर्बहिर्वमुत्पावधि। मध्यहस्त

॥३॥

गृहीतयाकटिसत्तदलिप्पप्रक्षात्पतयैव द्वितायंकटिप्रक्षालयित्वाएव
 मेववस्तिः प्रत्यतिनिः क्रमेलेकैकशः प्रक्षाल्य आ आम्बम्बनमस्योदक्रमाल
 नेतज्जंगानिमृदेदंविस्तुरिति॥ कयटाद्यधमांगसंसंनवात्रापत्यमुद्रा
 पंस्त्रानसंबंधाद्विचक्ष्ण उदकायनम इत्पुदकंनमस्यानवा इदंवि-
 स्तुरित्युनयर्चादक्षिणपालिनागृहातयामृदामुखमालस्यनामिपर्य
 तानिसवामहस्तमृदानानिमास्त्रपादपर्यंतान्यालनेतज्जनुलिंषेत्॥
 नमस्येतिछांदसोत्पय-आदेशः॥ आलनेदितिपर्यस्यैपदमपिसूर्यानि
 मुखोन्निर्ब्रजेत्॥ अविमर्ज्यौषदैशाहंतेअर्थवादांदावाहंतं॥ स्मृत्यंत
 रात्॥ ततः३ लकैर्ज्ञलाशयंप्रष्यनानिमात्रजले स्थितः॥ सूर्यस्याति-
 मुखोमर्जेत्॥ शिरसातलमवगाहेत्॥ इदंकारीयमतं॥ यत्तुप्रवाहानिमु-
 खोमर्जेदितिस्मृत्यंतरेतदन्यशाखी विषयंननुकात्यायनस्मोर्नेध
 न्नेधादपि वचनं॥ स्थावरमज्जनविषयंस्मृत्यंतरेप्रवाहस्नानविषय

मिति चावस्था किं न्यात इति न चाचं। यतः कात्यायनस्तानं यन्न द्यादविति उद
क्रम्य सूर्यस्यानिमुखो मन्त्रेदित्युपक्रमति॥ सामान्यतः स्मर इति याज्ञवल्क्यो
पि। नास्करानिमुखो निमज्जेदिति स्मरति। यस्यात्कात्यायनयाज्ञवल्क्यो
र्मतानुवर्तिर्नवाजसनेयशाखिनां सर्वत्र सैस्ताने स्तर्यानिमुखत्वं। मन्त्र
ने प्रकारमाह। आपो अस्मान्नि तिस्रालोदिदानीं इत्थं नमज्य निमज्यो नमज्या
चम्य। आपो अस्मान्नि त्वनेन मन्त्रेण स्नात्वा उन्मज्य तपैवोक्तक्रमेण। आ
चम्य उपस्पृश्य गोमयेन विलिंपेन्मानस्माक इति मानस्तोक् इति दक्षिणक
ण्डहीति न गोमयेन मूर्द्धा प्रनृतिना निपर्यंतं। वामहस्तगृहेन नान्निमा
रुज्य पादपर्यंतं शरीरं लिपेत्। सै इमं त्रत्वा दुदकं स्पृशेत्। ततो निषिंचे मं
वरुण इत्येवमादिति श्रुतम्। पाठक्रमेण पागतै श्रुतस्तुतिः संख्यशा- ॥ ४॥
निमन्त्रे रज्जिषिंचेत्। मूर्द्धां जलिनां जलसिंचेत्। अंते चैतत्। एतदष्टः च
निषेवनं अंते कनवति। संक्षि निधेर निषेको रुरत्तानुष्ठानस्य पीवनस्या

तद्व्यंतः। निमज्जो नमज्जाचम्यदनेः पावयेत्। निमज्जत्वा स्नात्वा चम्यस्नानं
 तस्माच्च मनंतवा त्रिभिः कुशैः। दक्षिणे त्ररगतैः प्रादक्षिण्येन नानेकध्वं पु
 वर्नानि यावत्पावयेत्। पावनं समाख्यानात्। पावनमंत्रमाह। आपो हि शे
 तितिसृजि र्हि मापो ह विष्मती देवी राय इति द्वाभ्यामपो देवाः। दुपदादिव
 शान्ते देवी रपाः। रसमपो देवीः पुनंतु मे न वनि श्रित्यतिर्मे त्योंकारेण व्याहृ
 ति निर्गम्य आप्। आपो हि श्रुत्वेवमादि निश्चित्यतिर्मे त्यतैः। पावये दि
 त्यर्थः॥ किंतु उंकारेण व्याहृति निर्गम्य आप् च पावयेत्। आपो हि श्रुत्वा देः
 पावनस्यांते आदौ च विसृतिर्मे त्योंकारेण साकांक्षत्वात्॥ उत्तरमंत्रस्या
 नुषंगः॥ अंतर्ज्ञेय मर्ष एं त्रिरावर्तयेत्॥ अंतर्ज्ञेयं जलमधो मग्नः अ
 धमर्ष एं स्तुतं त्रिरावर्तयेत्। दुपदां वायंगो रिति वा त्रिस्त्वं प्राणायामः।
 सशिरसमो मिति वा विष्णोर्वस्मरणं। यद्वा दुपदादिव इत्यादिकामृचं।
 आयंगो रिति वा सुत्वं प्राणायामं वा स्मृत्यंतरोक्तं च रूपमाणलक्षणे वा

कथं रूपं। सशिरसं शिरः। साविष्णो ज्योतिर्मन्त्रः। शिर एते न शिरा रहि
 नेपि प्राणायामो स्ति इति गम्यते। उद्भूतिवा। अंतर्ज्ञाने विरावर्तये इत्यनु
 षंगः। एतेषां विकल्पपद्धाणां शक्तिश्चापेक्षया विकल्पः। हंतसाधिक्य
 एंप्रत्याह। विज्ञोर्वास्मरणं। विज्ञोः परमात्मस्वरूपस्य सर्वव्यापकस्य ध्या
 नं वा ऊर्पादित्यर्थः॥ स्नानविधिः॥ स्नानेति कर्तव्यतेत्यर्थः॥ नतः किं
 ऊर्पादित्यत आह। उत्तीर्य ध्येते वाससी परिधाय ततः सर्वमुक्तविधि
 ना स्नात्वा उत्तीर्य जलाद्। हिनिकम्प ध्येते वाससी अरजक प्रक्षालिते।
 सदृशेषु श्रेष्ठं नमि। ॥ अग्निदग्धे अग्निदे अस्पृते अमलिनो गैरिक
 दिरागरहिते कार्ये से अंतरा पोतरीये द्वे वस्त्रे परिधाय परिधनं तत्वा
 अत्र यथा देशाचारं परिधनस्य विधिसविशेषः प्रांतद्वयगोपनेन। ध्येते
 तान्नावेशा एतौ मादि उतपन्नामं न्यतमे अमु द्दिनद्वितीयवस्त्राना
 वेत्तृतीयमुपवीतं वा योगपट्टं वा ऊशरं जुना वा। स्त्रं वा परिधनाय
 स्पोत्रा र्धं वा उत्तीर्यं कुर्यात्। न दे स्त्रं रौद्रा ल्याचम्प। मृदोदके

नोक्तं पौर्णमासी च प्रह्लादस्य चम्पराशुखोदशुखो बोधविशेषकृत्
 पविष्टः । ब्रह्म तीर्थेन त्रिरप-ज्ञाचम्पः । सोदको नांगुष्ठमूलेन मुखं द्वि-
 प्रमज्ज्य । सर्वं गुलि निरोक्ष्य स्पृष्टा तर्ज्ज्वंगुष्ठाभ्यां दक्षिणे त्र-
 येनासी सा रं प्रे ॥ अनामिकांगुष्ठाभ्यां दक्षिणे त्रये जह्निष्णा ताभ्या
 मेव कर्णौ दक्षिणे त्रये । ते तेनानि रुद्धयं च । अंगुल्येण मूष्मिन्नं
 दक्षिणे त्रयं मूले नीधं चोपस्पृश्येत् । एवं द्विराचम्पः । एवं द्विराचम्पः ।
 शिष्टाचारपरिप्राप्तं गंगातीरं मृत्तिकापातितकलनादेक्यति । त्रिरा-
 यम्पास्तन । त्रीनाराम्याणाम्याणवायुं संयम्य संनिरुध्वा गायत्री शि-
 रसा जपेत् ॥ व्या हति पूर्वप्रतिप्रणवसंयुक्तां त्रिवारं प्राणयं यमं इति
 योरीश्वरेणेको विधिर्दृष्टव्यः ॥ पुष्पाण्यं वूमिषाण्यं प्रादिष्यः । पुष्पा-
 लि कुसुमानि तप्लावे बिन्वयन्नाद्यं बुनाजलेन मिषालि संयुक्तानि
 अंजलिना दायजर्द्ध उपस्तिर्यपि मुखं द्विस्त्राज्ज्यप्रणवव्या हति

वक्रयागयमा॥ ऊर्ध्वबाहुसूर्यमुदीक्षयतिमाणोऽर्धयमुदसं विव्रतञ्च
 शिनिगायमाचययाशक्तिः। ऊर्ध्वैः सूर्यानिमुखौवा। रूपस्य उर्ध्वबाहुः सूर्य
 र्यवीक्षमाणः। उर्ध्वमिमादितोक्तानि र्शशिर्गायमाशक्त्याशक्तिः। सहस्रसं
 ख्यायाजपित्वा। सहस्रं पश्मां देवीशतसंख्यादशावरामित्कृतसंख्याया
 कालाहश्च हंस इत्यनया च जपित्वा विना डिम्पनुवाकपुरुषसूक्तशिवसंक
 ल्पमंडलञ्च। ह्रलैरित्युपस्थाप्य दक्षिणी तत्पनमस्कृत्योपविशेत्। विना
 डिम्पनुवाकेन पुरुषसूक्तेन सहस्रशीर्षेत्यादिषोडशार्चनशिवसंकल्पे
 न यज्ञायत इत्यादिषोडशार्चनमंडलञ्च। ह्रलैरनयदेतमंडलं तपतीत्यादिना
 उपस्थाप्य सूर्यं स्तुत्वा दक्षिणी तत्पनामस्कृत्य च। कायवाङ्मनोति। प्र
 णम्य उपविशेत्। आसीत्। एवं त्रिरायम्यास्तु नित्यास्त्योपविशेदित्यंतेन
 सूत्रसंदर्भेण कालायनोपि संध्योपसैनमुक्तवान्। तत्कालश्च माध्यंदिन
 श्रगृह्योक्तत्वात्। करावारामेतदेवशाखांतराधिकरणन्यायेन इदमेव क

॥६॥

त्र्यतरुकारप्रकृतिनिर्निबंधकारैश्च संधोपासनविधानमुचितं लिखितं ॥
 सर्ववेदशाखाध्यायनसाधनरत्नात् ॥ सर्वशास्त्रिनामनुष्ठानमुचितं ॥
 दर्नेषु दर्नपालिः स्वाध्यायं च यथाशक्त्या दावास्त्यवेदम् । दर्नेषु प्रशास्त्रदा
 रुनिर्मितासमोपविष्टासीनः । प्राञ्जुस्वो वोदञ्जुस्वो वादर्नपालिः पवि
 त्रव्यतिरिक्ते कुशासहस्रदर्नवान् इति वचनात् स्वाध्यायं ब्रह्मयज्ञं यथाश
 क्तं प्रोक्तं ॥ त्वनुस्तारेण कथं तत्वाज्ञास्त्य उपक्रम्य वेदं मंत्रब्रह्मण
 त्मन्मन्त्रं तज्ज्ञास्त्य आर्षे दोऽज्ञादितः वेदमित्येकवचनोपदेश एकदेशाखा
 ध्यायिनः ज्ञादावास्त्य समाप्य पुनरादावास्त्यावर्तनं जनेकवेदाध्या
 यिनोपेवं जनेण वेदमास्त्य प्रदिदिनमुपयुप्यर्थ ७ ध्यायनेन समा
 प्यार्थं वंगिरसपुराणे त्रिहासादीति तथैव समाप्य पुनरास्त्य समापये
 न्ननु यद्वच्छया ॥ एकदेशास्त्या दावास्त्येति नियमात् । वेदशास्त्रे त्ररूपतः
 दणार्थः । यदाह यज्ञवल्क्यः । वेदार्थपुराणानि सेतिहासान्निशक्तिः ॥

तपयज्ञप्रसिद्धार्चविद्यांवाध्यात्मिकीं जपेत् ॥ सचायं यज्ञकात्तरेषिस्म
 र्पते । यस्तु श्रुतितयः । प्राक्तो जपयज्ञस्तु संस्मृतः । सचावाकृतर्पणकार्यः । प
 श्चाद्वा प्रातराहुतेः । २ । वैश्वदेवावसानेवानान्यात्वा त्रिपि निमित्तकादिति छदे
 गपरिशिष्टवचनाद्येवं ब्रह्मयज्ञः । ततः किं कुर्यादित्याह ॥ ब्राह्मणंतर्पयेत्
 तूर्वेत्येवमादि । उंकारपूर्वमित्येवमंत्रं ब्रह्मादि नूतग्रामां तानां देवानां ब्र
 ह्मणंतर्पयेत् । श्रीण्येत्तत्र प्रत्यहं । अत्र तर्पयेद्ब्रह्माणमितितर्पणक्रियायाः
 कर्मनूता ब्रह्मादीन निधाय नूतग्रामचतुर्विधसृष्ट्यंतामिति प्रथमया
 प्रयोगमा नार्थे दिशति । ततश्च उं ब्रह्मा सृष्ट्यंतामिति बुक्त्तर्पणप्रयोगः ।
 शाखांतराधिकरश्लोकेनावाहनमप्यत्र दृष्टव्यं । ततो नीवीति मनुष्यात् ॥
 ततो देवतर्पणानंतरं नीवीतीकंठलं द्वितब्रह्मस्त्रासमनुष्यान् देवतम
 नुष्यान्सनकादिपंचशिखांती नूतर्पयेदित्यनुषंगः । क्रियंत इत्येह यामा
 ह । सनकं चेत्यादि षोडश्लोकेन सप्तः । ततोपसंख्यंतिलमिश्रं मनुष्यतर्पणा

॥१॥

नंतं रंज्या चीना चीनी तिलयुक्तं गृहीत्वा तर्पयेदित्यनुषंगः। कानित्यपेक्षया मा
ह। कव्यवाहनत्वादान्बर्हिषदः पितर्यश्चेत्यंतं। कथं पितृभ्यो विर्वहतीति कथं वाट
जनलोभिः कव्यवाडू सो जलश्चेति कव्यवाडूनलसंज्ञत्र कव्यवाडूनल इति केचि
त्। द्वे देवते इति दूभ्यं ततदपुक्तं॥ हव्यवाडू सो नश्चेति हव्यवाडूनलः। तं जत्र ह
व्यवाडूनलः इति केचित्। द्वे देवते इति मंन्यते। हव्यवाहनो वै देवीनां कव्यवाहनः
पितृगणामिति श्रुते। कव्यवाटगुणविशिष्टोऽग्निः पितृगणं तर्गति इति कव्यवा
हनल इति एकैव देवता। यमांश्चैके॥ एकेऽग्रा र्वाः यमांस्तर्पयेदित्याहुः। ते तथा
यमेत्यादि श्लोकोक्तः। पितृतर्पणं जलिसंख्यामाह। एकैकस्मिन्निति मिथ्या नूत्री
दद्यात्तां ज्यलात्। जलपूर्णं नितिलमिच्छान्। एकैकस्मै त्रान् दद्यात्। जस्य
तर्पणस्य नित्यत्वेऽप्यानुषंगी कं फलमाह। या ण्वज्जन्म त्र तं पापं तच्छृणा देव न
श्रपति। जन्मभ्रातृ तर्पणं दिनपर्यंतं तत्तमस्वचितं पापं तच्छृणा देव तर्पणं सम
नंतरा मवनश्रपंती दीयात्। जीवपितृकोप्येतानं न्यांश्चेतरः। जीवो विद्ये इ

मानः पिताजनकोयस्स एतान् श्रुत्वेति । बलादीन् वित्रगुप्तपर्यन्तान् तर्पयेत् ।
 तर्पणवाक्यानि प्रयोगेन ह्येते । नत्रपि पितृपितामहादीन् तर्पयेत् । प्रसेकाख्यं कर्म ऊ-
 र्यादिप्रसेकमंत्रानाह । उदीरतामंगिरस आयंतु न ऊर्जं वहंती पितृभ्यो ये चेह-
 मधुवाता इति मृचं जपं न्यसिं चेत् । उदीरतामिति नवर्चो जयेत् । उपांशुपखरे-
 ण पठन्यसिं चेत् । अंजलिं हत्वा यः पितृतीर्थेन तर्पणं जलाधिकरणे द्विपेत् ।
 तृष्णधूमितिं वत्रिः । तथा पितृष्णधूमितिं प्रसेकमुक्तात्रिः प्रसिं चेत् । एकेमाचार्या-
 उदीरतामित्यादिरुवाचिादितर्पणेन जलदानकरणत्वं मंत्रैः । तदासा-
 प्रतं । सूत्रार्थपर्यालोचनया करणतया ज्ञप्रतीतेः । कथं जपं न्यसिं चेदिति सूत्र-
 प्रत्ययेन मंत्रजपतासतासततं जलप्रक्षेपः । कार्यं इति हि सूत्रप्रतीयते । करणत्वे-
 तु मंत्रात्तैः करणद्विसांन्यातित्वादिति परिनाशयामंत्रांतं जलिर्देयः । तथा-
 च सति जपशष्टस्य प्राशत्रुप्रत्ययस्य चानर्थकाप्रसंगः । प्रसेकशष्टस्य दाता-
 र्पिताकल्पना । तस्मात्प्रसेकाख्यमिदं कर्मातिरं स्यात् । तथा गोपाश्वर्या इ-
 व न्योपि पितृध्यायं प्रसिं चेद्वै जपमंत्रान्यप्यारुममिति । नमो व इत्फलाम

॥ ४ ॥

मातामहानां कार्यगुरुशिष्यर्त्विज्ञातिबांधवात् नमो नमो वदत्यष्टोयज्ज ८८
 उक्ता जपित्वा मातामहादीनां मातुः पितृपितामहप्रपितामहा नामैव मे कैका-
 स्पतिलमिश्रेणं जलित्रयेण तर्पणं तत्त्वा गुर्वदक्षाय। यो प्ये कैकेनां जलि-
 ना तर्प्ययेत्। तत्र गुरुः आचार्यानुपनायवेदाध्या। पिना। तत्रिजोयाजन-
 कान्। ज्ञातीन् पित्रुव्यन्नात्रादिसपितृगोत्रजाः। बांधवामातुलमातुलेयपि-
 टृश्चिस्त्रियादयः। अतर्पणेन प्रत्यवायमाह। अतर्पयतो देहां दुष्किं पिबंति।
 इतितर्पणकणप्रत्यवायेन देहादुक्तशोभं ~~प्र~~ षणं तवति। न तावदनुवा-
 द्यनं। तर्पणस्यावश्यकर्तव्यत्वं ज्ञातापनार्थं। देवतापूजामाह॥
 वासो निष्पीडा चम्प। बालवैष्णवसौ दुमैत्रसावित्रवारुणैस्तद्भिर्गैर्स्व-
 येत्। स्नानवस्त्राजालकीर्षीय एतस्नानप्रतिपत्तिकर्मैकवयविवर्द्धितां।
 बालश्च वैष्णवश्च ~~स~~ सौ दुमैत्रसावित्रश्च वारुणश्च बालवैष्णवसौ
 दुमैत्रसावित्रमैत्र ~~स~~ सौ वारुणाः तैः कीदृशैः तद्भिर्गैः तेषां ब्र-

ब्रह्मादीनां लिङ्गं प्रकाशतसामर्थ्यं येषु ते तद्भिन्नाः ब्रह्मादयो देवता येषां ते त
 योक्ता देवता तेन तल्लिङ्गत्वे प्राप्ते पुनस्तद्भिन्नेति यदुच्यते तल्लिङ्गवाक्य
 प्रकरणेन न सामर्थ्यान्ति मंत्राद्यल्लिङ्गविनियोगो न वतिसर्वत्र। अत्र तु लिङ्ग
 मेव विनियोजकतेन येषां तत्प्रकाशने सामर्थ्यं ते या ह्युच्यते एवमर्थं तद्भिन्ने
 र्वच्येत्। तत्र ब्रह्मा विष्णुमहेश्वरा एवैकैकं तद्भिन्ना मंत्रेण र्वयंतीयाः। सवि
 तृमित्रवरुणाश्च। उपादेयतद्भुत संख्या पेषया तस्याश्च विवक्षितत्वाद्भु
 त्वस्य चरितार्थत्वात्॥ त्रिजिरे च र्वनीयां ब्रह्मरुद्रसवितृमित्रवरुणात्। पृ
 थक्पृथक् पूजयेत्॥ अथ आवाहनादिकं विज्ञोक्तुमावाहनाद्युपचारैः प्रां
 र्वांतराधिकरणन्यायेनावाहनादिकं प्रणयेत्॥ पूजयेत्पुरुषसूक्तेनास्मा
 विष्णुधूपादिदेयं। अष्टमस्य ह० सदृक्पस्त्यापसूर्यस्येति॥ प्रदक्षिणी
 तत्पदिशोदिदेवताश्च। नमस्कुर्यात्॥ ब्रह्माग्निपृथिव्यौषधीवाग्वाचस्पतिवि
 ष्णुमहेश्वोपां पतयेव रुणा य नमः॥ इति सर्वत्र संवर्चसेति मुखं विमृष्टे

॥ ए॥

वागनुविद्वदिति विसर्जयेत्। अदृष्टमस्पृहः स इत्येतास्यां आदिनां नगवंतं
उपस्थाय प्रदक्षिणमा बृहदिशः प्राच्याद्यादिदेवतश्च संनिधानात्तासामेवा
धिपत्यः। इन्द्रादीन् नमस्कुर्यात्। मंत्रांतं वानविधमनात्। प्रणवादिनाम्न।
तिप्रणम्य प्राच्यैदिशे नमः॥ ३३॥ इन्द्राय नमः॥ इति दिग्देवता। उपविश्व उषि
त्वा। ब्रह्मादिवरुणां तेजो नमस्कृत्य। योगीया इव लब्धो पितत उदक सहि
तं संवर्चसेति मंत्रेणां जलिमादाय मुखं शोधयेद्देवागानुविद्वदिति मंत्रेण स्ना
नं कर्मांगनस्ततीर्थदेवतां विसर्जयेत्। स्वच्छानां गच्छ स्वच्छानां गच्छति। स्नान
विधिरेष इति। अत्राचारमाध्याह्निकस्नानेति कर्तव्यतामनिधाय इदानीं
एष स्नानविधिस्त्यनेन स्नानांतरे नैमित्तिके प्रातस्स्नाने वा इति कर्तव्य
तामिति दिशति चिन्तयेत्। एवैष इति कर्तव्यता सर्वत्र स्नाने यथाह नितया प्रात
र्नित्यस्नायादनातुर इति अतिदेशात्॥ ॥ ३४॥ ॥ इति कर्कषाध्याय
ततोऽक्रात्यायनस्तान् सूत्रविवरणं समाप्तं॥ ॥ संवत् १९७७ वर्षे वैशा
खवदि ८ ५ नौमे॥ ॥ लिखतं गंगाधर॥ पस्तक॥ श्री ॥ ॥

ॐ०३

॥ अन्नमः ॥ श्रीगुहिराजाय नमः

~~नमो भगवते वासुदेवाय ॥~~

नमो भगवते वासुदेवाय नमः
स नमो विवरेण

॥ १५ ॥